

lov. Vi maa have truffet Foranstaltninger i alle de Sager, hvor det drejer sig om Behandling af Børneforbrydelser, naar Børn tilsiges som Vidner og kaldes for Retten, og naar der i Værgeraadssager anvendes Politiets Bistand. Læser man Udkastet til den nye Værgeraadslov igen, ser man, at der den ene Gang efter den anden henvises til, at man maa anvende Politiets Bistand for at opklare disse meget vanskelige Sager mod Børn og unge Mennesker. Men Børn og unge Mennesker bør ikke i vort Samfund behandles af det samme Politiapparat, som behandler de voksne, de bør tages paa en særlig Maade. Jeg nærer ingen Tvivl om, at mange af vore Dommere i disse vanskelige Sager gør deres bedste, saa vidt Forholdene tillader det, men det vil ikke være vanskeligt at paavise mange Tilfælde, som godtgør, at den nuværende Ordning ikke er heldig.

Jeg henviser her til et Eksempel, som er draget frem af Forstander Møller-Lund i den Bog, jeg før omtalte. Han skildrer deri, hvorledes han en Dag sidder i sin Skole; saa kommer der Tilsigelse fra Kriminalretten om, at en lille 8 Aars Dreng skal møde i Retten for at afhøres i en Uterlighedssag. Politiskiltet blev holdt Læreren for Næsen, vær's'god, Drengen blev udleveret, og efter endt Afhøring kommer han igen. Den næste Dag vilde Læreren med i Retten for at være til Stede og maaske give Oplysninger, men man nægtede ham Adgang til Dommeren, før Afhøringen var til Ende, og det blev sagt, at Dommeren aad jo ikke Drengen, Læreren behøvede ikke at tage Affære paa denne Maade.

Det er overmaade uheldigt, at noget saadant kan finde Sted, og at enhver som helst Politibetjent i Hovedstaden eller paa Landet kan blive sat til at tage Rapport over et Barn i Uterligheds- eller overhovedet Sædelighedssager. Betjenten kan være saa dygtig og velmenende, han være vil, jeg tvivler meget om, at han har Forudsætninger for at kunne handle i saadanne Tilfælde paa Samfundets Vegne overfor Børn. Jeg kunde tænke mig, at den Vej, man skulde gaa, var at tilvejebringe et Samarbejde mellem Domstolene og Skolernes Lærere, idet jeg maa fastholde som Hovedprincippet, hvad der er udtalt om de amerikanske Børnedomstoles Arbejde, at det ikke er en Proces *mod* Barnet, men en Proces *for* Barnet, der her skal føres. Jeg skal derfor slutte med at henstille til den højtærede Justitsminister, at man ved

Forberedelse af Børnelovens Revision — enten man gaar den Vej i kort Tid at lade et mindre, sagkyndigt Udvalg forbedre dette Lovgivningsarbejde, eller det sker i Ministeriet — har Opmærksomheden henvendt paa saa vidt muligt at fuldkommengøre vort Værgeraadssystem ved Hjælp af Laan fra Børnedomstols-Systemet, som man har det i De forenede Stater og i Tyskland..

Første Næstformand (K. M. Klausen):
Jeg skal her afbryde Forhandlingen.

Ved Folketingsmanden for Vejle Amts 4de Valgkreds (N. C. Jensen) er modtaget et Andragende til Rigsdagen fra Hans Elias Hansen, Thyregod, om Forhøjelse af Invalideunderstøttelse.

Andragendet vil blive tilstillet Finansudvalget.

Næste Møde holdes Mandag den 28. Oktober Kl. 12 med følgende Dagsorden:

1) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Ændringer i midlertidig Lov angaaende overordentlig Hjælp til arbejdsløse m. m.

2) *Fortsættelse af første Behandling af:*

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1919 til 31. Marts 1920.

Mødet hævet Kl. 4²⁰.

20de Møde.

Mandag den 28. Oktober Kl. 12.

Formanden: Ved Skrivelse af 26. ds. meddeler Landstingets Formand, at Landstinget i sit Møde samme Dag har valgt følgende Medlemmer: C. C. Andersen, Bækgaard, Poul Christensen, Dalsgaard, Døcker, Frandsen, Gisselbæk, Ole Hansen, Harald Jensen, Kjeldskov, Lewinsky, J. P. Møller, Nørgaard, Piper og Vejstrup til at